

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 117.

V Ljubljani, v sredo 25. maja 1887.

Letnik XV.

Govor poslanca Kluna

v državnem zboru 10. t. m.

(Konec.)

Odvračamo od sebe vso odgovornost za prihodnje Tržaške razmere. Ako pojde tako naprej, zginili bodo sicer najprvo Slovenci v Trstu, toda, gospôda moja, nikar se ne várajte: Nemci pojdejo kmalo za njimi! (Prav dobro! na desnici.)

Razmere, ktere sem popisal, tirjajo resno pozornost, in gospod naučni minister ima tukaj jako široko in hvaležno polje, da pokaže svojo strogost. (Prav dobro! in veselost na desnici.)

Žalibog smo véčraj in danes slišali od gospoda ministra take besede, da imamo malo upanja boljše prihodnosti. Zdi se mi, da bodo naše tožbe in opomini utihnili brez vspeha ob njegovih ušesih, kakor pri njegovih prednikih. To tembolj obžalujemo, ker so nas prej s tem tolašili, da so naše tirjatve od tega odvisne, kako se obnese poskus na Kranjskem. Gospod minister je moral v budgetnem odseku priznati, da se je obnesel poskus na Kranjskem, in da je uspeh dovoljen. Iz tega bi morali sklepati, da se bodo tudi v drugih deželah izpolnile želje slovenskega prebivalstva, toda slišali smo le ugovore in izgovore. (Prav dobro! na desnici.) V vsakdanjem življenju se človek navadno izgovarja, kedar noče ničesa storiti. (Prav res! na desnici.)

In vendar ne tirjamo nobenih koncesij (Pravičnost! na desnici), mi prosimo le svojo pravico. Ne želimo drugčega, kakor da se tako vravná ljudska šola za slovenske otroke, kakor je vravnana za nemške in italijanske otroke, to je: slovenski materini jezik naj bo za-nje edini podučni jezik.

In da je to mogoče, naj se učiteljske pripravnice tako vredé, da bodo učitelji v resnici zmožni, podučevati slovenske otroke v slovenskem materinem jeziku. (Tako je! na desnici.) Da svoje gotovo skromne prošnje toliko bolj podpremo, prosim visoko zbornico močne podpore in priporočim to-le resolucijo (bere):

Gledé na to, da sedanja jezikovna vravnava za slovensko prebivalstvo namenjenih javnih ljudskih šol nasprotuje členu 19. državnega temeljnega za-

kona z dné 21. decembra 1867, št. 142 D. Z. se vladi naroča, naj potrebno vkrene, da bode na vseh za Slovence odločenih javnih ljudskih šolah na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem in sicer že s pričetkom šolskega leta 1887/88 slovenski jezik edini učni jezik, v kolikor to že sedaj ne velja. Ako se ima nemški jezik po želji onih, ki šolo vzdržujejo, tudi naprej še obdržati kot učni predmet, mora vlada na to gledati, da se to godí brez vsaktere sile, in le v toliki meri, da ne ovira pravega učnega namena ljudskih šol, toraj nikakor ne pred dovršenim tretjim šolskim letom, in v takem številu šolskih ur, ki je v pravi razmeri z drugimi zaukazanimi učnimi predmeti, in ki se ima natančno določiti v učnem načrtu.

Dalje se vladi naroča, učiteljski pripravnici v Ljubljani in v Mariboru in deklško pripravnico v Ljubljani tako vrediti, da se bodo vsi predmeti podučevali v slovenskem učnem jeziku, izvzemši pedagogiko, nemščino, zemljepisje in zgodovino, za katero naj do preklica ostane nemški učni jezik. Na enak način se imajo izučevati za ljudske šole na Koroškem namenjeni učitelji.

Preden končam, omeniti hočem še neke stvari, o kateri se je véčraj in danes govorilo v visoki zbornici.

Gospod poslanec Šuklje je opomnil, da je deželna šolska oblast na Kranjskem izključila iz vseh šolskih knjižnic pesni g. profesorja Edvarda Samhaberja iz domovinskih, verskih in нравnih ozirov. Da je svojo trditev potrdil, prebral je dotični odlok deželnega šolskega sveta na Kranjskem. Kdor se hoče o tem prepričati, ali je bila opravičena razsodba deželnega šolskega sveta, temu so pesni profesorja Edvarda Samhaberja tukaj na razpolaganje.

Kaj se je pozneje zgodilo, ne vém; po besedah poslanca Bendel-a pa moramo soditi, da se je pričela proti profesorju Samhaberju preiskava, ki se je za-nj ugodno končala. Preiskava je mogla biti le disciplinarna, toraj ni ovrgla prejšnje prepovedi. Vendar me ni to nagnilo, da sem stvar še enkrat omenil, temveč izjava poslanca Bendel-a. Rekel je, da je danes došlo poročilo (čujte! na desnici), da se je preiskava ugodno končala za profesorja. Vsiljuje se mi vprašanje, kako je zvedel gospod poslanec Bendel, kaj je danes od deželnega šolskega sveta

došlo iz Ljubljane naučnemu ministerstvu. (Čujte! Čujte! na desnici.) Jaz sicer vém, da je g. poslanec c. kr. profesor v Pragi, ki je v svojem govoru tako krepko povdarjal svojo popolno nezaupnico vsemu ministerstvu, kakor tudi posameznim njegovim članom — odrekel je tudi dispozicijski zaklad — in se je izjavil, da tudi v prihodnje ne bo dovolil nobenega novčiča, vendar ne vem, da je ob enem zapisnikar pri c. kr. naučnem ministerstvu, in da pridejo takoj prvi dan v njegove roke ministerske zadeve.

Tudi vém, da deželni šolski svet v Ljubljani ni ob enem sporočil gospodu profesorju, kar je poslal c. kr. naučnemu ministerstvu. (Čujte! Čujte! na desnici.) Morda bo nam to zadevo pojasnil g. naučni minister, ki je pri nastopu svoje službe živo priporočal svojim uradnikom uradno tajnost, ali morda oni gospod poslanec na levi strani visoke zbornice, ki je véčraj govoril, da se je že ohladilo politično zanimanje za gospoda naučnega ministra. (Prav dobro! na desnici.)

Še eno prošnjo imam do Nj. Vzvišenosti, ako-ravno odkritosrčno priznam, da nimam veliko upanja. V nekterih deželah poteče službina dôba raznim nadzorniškimi oblastim, in treba jih bo vnovič sestaviti. Morda pride enkrat čas, da bodo v mnogih važnih zastopih, toraj tudi pri šolskih nadzorniških oblastih vpeljali kurije. (Prav res! na desnici.) Tako ne bodo manjšine zatirane in v svojih zadevah bodo same odločevale. Vendar ne upam, da bi se to kmalo in lahko zgodilo. Zato prosim visoko vlado, da pri novi sestavi šolskih oblastí vsled svoje pravice tako posreduje, da bodo tudi manjšine imele svoje zastopnike v deželnih, okrajnih in krajnih zastopih, v kterih do sedaj niso imele nobenih zastopnikov. Dalje polagam na sree, naj vlada imenuje take šolske nadzornike, ki so za važno službo dovolj izurjeni, pravični, zmerni in previdni možje in popolnoma znajo materin jezik šolskih otrok, kar tirja postava, in da niso politični nasprotniki onega naroda, kjer imajo svojo službo.

S tem sem končal svojo nalogo. Še enkrat prosim, visoka zbornica naj vsprejme nasvetovano resolucijo. Visoka vlada pa je naj ne prezré, marveč v resnici izvrši. (Glasna pohvala na desnici. — Govorniku čestitajo od mnogih strani.)

LISTEK.

Pismo iz tujine.

Po hudem viharji v Jafi stopili smo 1. maja na suho — zemljo sv. dežele. Takoj popoldne odpeljali smo se na voze proti Ramli, kjer smo prenočili. Drugi dan popoldne dospeli smo v Jeruzalem. Občutkov srca pri prvem pogledu na sv. mesto in vstopu v Jeruzalem Vam ne morem in nočem popisovati; to bodi moja lastnina in tolažba za celo življenje.

Nastanili smo se v avstrijski romarski hiši, kjer smo bili prav prijazno sprejeti. 3. maja smo bili pri slovesnosti „Najdenja sv. Križa“ po pobožni cesarici sv. Heleni. Potem smo dan za dnevom obiskovali vse znamenite kraje tega sv. mesta. Godilo se je vse po navadi, kakor pri drugih romanjih in obiskovanjih, ker imeli smo iste izvedene voditelje in ste že gotovo o tem obširneje brali; toraj tudi tega ne bom mnogo popisoval.

Danes zjutraj (6. maja) dogovorili smo se štirje, da gremo malo v Emavs pogledat. Pot tje je kamenita steza. Srečevalo nas je veliko ljudi z osli in velbljudi, ki so nesli v mesto korenine prodajat. Potrebovali smo do Emavs ravno tri ure. Krenili smo najprej na visok hrib, raz kterege je jako lep razgled, zlasti z daljnogledom. Skoraj polovica Palestine se od tod vidi. Vidi se od Jafe do gore Karmelske; po Srednjem morji in nazaj čez Jeruzalem in še dalje. Tù smo sedeli po skalah, jedli kruh in pili dobro domačo kapljico, katero smo seboj prinesli. Toplomér je kazal 26 stopinj in nazaj gredé nam je solnce silno pripekalo. Čudno se mi je zdelo, da po tem kamenitem kraji nisem niti ene kače ali gada videl; le dve srni ste prav brezskrbno mahali po nizkem ječmenu.

Ko se o 5. uri domú povrnemo, gré nas 12 romarjev z dovoljenjem tukajšnjega paše ogledat si slovečo Osman-mošejo (nekdanji tempelj). Zopet tù smo morali sezuti svoje čevlje, ktere je služabnik zmetal v neko vrečo ter jih odnesel v neko drugo, dvesto metrov oddaljeno mošejo. Kdor ni svojih šlap imel,

moral je od njih plačati po dva pijastra. Lepote in dragocenosti, ogromnosti zlatnine in marmorja, razno barvanih oken in vezenin si ne upam in tudi ne začnem popisovati. Na sredi je videti ograjena prav naravna skala (kakih 12 metrov velika), ki je Turkom veliko svetišče. Po izročilu je neki tù hrib „Moria“, kjer je očak Abraham hotel svojega sina Izaka darovati.

Ko smo se v Omar-mošaji nagledali, krevsamo še zmirom v šlapah čez prav lepo potlakan prostor, ki je bil menda nekdanj konjarica Salomonova. Ko stopimo v drugo mošejo podobne lepote (nekdanj cerkev D. M.), pridrvi se kakih dvajset Turkov z mrličem. Rakev je bila pregrnena z modro-vijoličnim zagrinjalom, mnogo svežih cvetlic je bilo na rakvi. Postavijo jo na tla prav blizo nas. Sedaj se začne mrmranje, ter tirjajo, da moramo vun. Mi ugovarjamo, da imamo pravico, pismo paše itd., a sklenili smo pri vsem tem, da se jim umaknemo. Od strani opazovaje vidim, kako so vstajali, pripogibali se ter tla poljubovali, mrtvemu nekaj gori proti oboku kazali. Nekdo drugače oblečen kakor tovariši, je nek-

Govor poslanca dr. Poklukarja v državnem zboru dne 13. maja.

Visoka zbornica! Po tolikanj temeljiti razpravah, ki smo jih ravnokar čuli iz ust častitega gospoda predgovornika, nadjam se, da mi bo lahko opustiti denarstveno stran vprašanja, ki ga imamo na dnevnem redu, da bi jo razpravljali s tisto temeljitostjo, kakor je to storil gospod predgovornik po pravici, kajti važno to vprašanje je že vredno, da se temeljito pečamo ž njim. Vsaj gré vendar za določitev tistega kvotnega doneska, ki ga mislimo določiti za dolgo vrsto let, za bodočih deset let; vsaj gré za kvoto, ki utegne pri neugodnih političnih razmerah prav visoko narasti.

Prestopivši k predmetu, strinjam se popolnoma z gospodom predgovornikom, da rezultat končnih obravnav obeh kvotnih deputacij, kakor se bo predložil visoki zbornici, da ga potrdi, nikakor ni tak, da bi nas navdajal s kdo vé kako zadovoljnostjo. Je namreč to ravno rezultat, ki ima na sebi vse dobre in vse slabe lastnosti vsakega kompromisa.

Res je, da ni tako lahko ovreči temeljitih računov, ki jih je napravila naša deputacija, da najde pravo kvoto. Tega tudi ni nihče poskušal. Pač pa so se računom naše deputacije postavili nasproti račun ogerske deputacije in konec vsega tega je bil „kompromis“, ker se kaj boljšega nikakor ni dalo doseči.

Če se pa kljub temu podam v nekatere podrobnosti finančne strani tega vprašanja, bom storil to v večjih potezih, da Vam narišem sistem, po katerem bi se dala kvota preračunati in po katerem so jo skušali preračunati.

Postava, na podlagi ktere naj se kvota določi, omenja le stvarnost (Leistungsfähigkeit) obeh državnih polovic.

Stvarnost preračunati je gotovo ena najtežjih vprašanj. Po dosedanji navadi jemali so se za podlago preračunjenja dohodki obeh državnih polovic na direktnih in indirektnih davkih. Skušali so primerjati homogene obdačevanja. Toda, kakor se je bilo že pred desetimi leti silno težavno držati tega načela, bilo je to še zdatno težje letos in bo čedalje težje tako dolgo, dokler bo ostalo razmerje, v katerem smo sedaj.

Saj je znano in pa tudi gospod predgovornik je zadosti določno razložil, da bode davčna politika to- in onstran tembolj različna, dokler bo trajala neomejljiva samodoločba gledé davka. Podlaga za davčne dohodke je toraj na obeh straneh jako neenaka in preračuni bodo tembolj nezanesljivi, ko bi se pri tem omejevali le na homogene davke, kajti homogeni davki, če jih vzamemo v pravem pomenu besede, so dandanes že skoraj zginili.

V kriju naše deputacije in zunaj v javnem mnenju rodili so se drugi načini preračunovanja, o katerih se ne dá trditi, da bi bili brez pomena. Znano je, da se velika skupina skupnih stroškov opira na vojni budget. Skupno vojaštvo in vojna mornarica so tisti skupni zavodi, ki največ zahtevajo. Nikakor toraj ni napačna trditev, da naj bi vsaka državna polovica v tisti meri donášala za vzdrževanje vojaštva, v kateri daje po razmerji prebivalstva vojakov. V tem oziru so se gledé narodnosti v naši skupni armadi navajale številke 45 in 55 kot tisto resnično in pravo razmerje, po katerem bi se moral vravnati donesek za vzdrževanje c. kr. vojske.

čez rakvo nagibal, mrtvemu nekaj pripovedoval itd., potem zagrabijo rakev ter nekam odnesejo. Mi smo bili še kakih 10 minut notri, potem hočemo iti ter iščemo vsak svoje čevlje; a preden se to zgodi, pridejo pogrebeci prazni nazaj, pa nas tako pisano gledajo, da še noter niso hotli iti. Šli smo toraj mi ter se pri vratih na pragu obuvali. Od strani opazujemo, da je pogrebec nekdo v vrsto deval, kakor kak „podkoprol“ novake. Zopet so na tla padali, poskakovali in druge burke vganjali, mi pa smo odšli.

Ker je bil ravno petek, šli smo okoli sedme ure zvečer za starim ozidjem, ki je menda še Salomonovo delo. Le eden kamen meri 9½ metra dolgoti in 1½ širokosti dobre mere in tako kamenje sestavlja ta zid. Ko pridemo tje, sem mislil, da se bom smejal, a varal sem se. Naj bi se ne bil odtegnil čez kakih deset minut, razjokal bi se bil tudi jaz. To je namreč tisti zid, ob kterega hodijo židje jokati in tarnati zaradi razdjanja tempeljna in kraljestva židovskega. Bilo je kakih 500 oseb, mož in žen, starih in mladih, revnih in bogatih. Oj, kako milo so jokali, stokali, z rokami vili, zid poljub-

Če se prepričamo, ko smo razne davke in druge razne dohodke tako premostravali, da ne zaostujejo za pravo in resnično podlago, po kateri bi se dala stvarnost določiti, moramo si vendar misliti, da se bo treba po čem drugem ozreti. Gospod predgovornik je nekaj takega že navedel. Jaz omenim še nekaj drugega. Jaz sem si namreč prizadeval, da bi se podučil o pravem značaju davkov, kako so isti razdeljeni in o razmerji, v katerem da so isti stvarnostjo. Pri tem se mi je prigodilo, da mi je posestnik, ki živi ob državni meji blizu Požuna in v dveh polovicah davek plačuje, rekel, da davek, ki ga mož plačuje v ogerski polovici države, znaša komaj polovico tega, kar ga plačuje v avstrijsko davkarijo.

V ogerski državni polovici znaša davek po 35%, v avstrijski pa in sicer v dolnje-avstrijski pokrajini, kajti ti dve ste se primerjali, po 60, pa tudi po 65% kosmatega dohodka ondašnjih kmetijskih posestev. Prav sličen rezultat našel sem ob državni meji blizu Litave. Ondi smo prišli pri primerjanju čistega dohodka, ki je temelj zemljiščnemu davku, na to, da se je pokazala velika razlika. Polje je na Ogerskem zapisano z 12% čistega dohodka, v Avstriji pa 18%. Pri gozdih je pa razlika še večja in znaša celih 100%, če tudi se mi je izrečno zagotovilo, da so si produktijski in spečevalni stroški povsod enaki. Tem izpovedbam že smem verjeti, ker so od moža, na kterega se lahko zanesem, da ni lagal, ker nima za kaj. Pač pa mu je na tem ležeče, da se zvé resnica pravih razmer.

Če so razmere med nami in Madjari take, je pač čisto naravno, da s primerjanjem davčnih dohodkov v obeh polovicah ne pridemo do zaželenega vspeha. Zato je v naši deputaciji sprožil nekdo misel, da bi segli po drugem pripomočku za to stvar in sicer po tistih fasijah, ki jih leto za letom obe polovici predlagate dejanski vsaka v svojem parlamentu — po državnih preliminarjih namreč. Ondi vsaka država priznava, kaj se najda dobiti, kaj pa izdati. Jaz sem številke primerjal, kako razmerje da bi se dobilo za preračunanje kvote, če bi se ozirali na številke obojestranskih državnih dohodkov ali pa državnih stroškov po odbitju vsega tistega, kar se prišteva k donesku skupnih zadev. Našel sem, da je to razmerje leta 1877. nekako 38:62 znašalo, leta 1880 je bilo to razmerje že 40:60 in je v bodočih letih še nekoliko rastlo. Način računa, ki se nahaja v nunciji avstrijske deputacije in navaja razmerje brez graničnega precipuuma 66:34 prav za prav ni drugega, kakor rezultat raznega mnenja po večstranskih predvarkih in jaz bi, ko bi imel kot mož besedo govoriti, tudi ne razsodil drugače, kakor da je to razmerje 66:34, brez precipua namreč, sedaj tisto, ki ugaja dejanski stvarnosti vsake polovice. Drugače bi mi pač ne bilo mogoče razsojati. Razprave o tem so bile v naši deputaciji ustne in so vse zapisane v zapisniku, ki je slavni gospódi visoke zbornice na razpolaganje.

Razprave obeh pododborov so bile ustne in se razven v končnem zapisniku niso nikjer zabeleževale. Zato si moram že dovoliti, da omenim tu kakih dveh stavkov iz končnega zapisnika. To je namreč vprašanje, za katero so se Madjari najbolj gnali, za precipuum. Znano je iz razprav gospoda predgovornika, iz nuncijev in iz časnikov že zadosti, da se na avstrijski strani temu vprašanju bistveno

vali, z glavo vanj butali! Od samega butanja je zid sem ter tje oglajen in tako globoko vdolben, da bi človek skoraj lahko položil glavo notri. Res, še otrok nisem videl tako britko jokati o smrti ljubljene matere, kakor tu žide o zavrženju nekdanjega božjega ljudstva!

Naj tu dostavim, da smo se bili šli pokloniti tudi prevzvišenemu patrijarhu. Prav priljuden in ponižen gospod je; v obleki se komaj razloči od drugih duhovnov. Ogromno veliko palačo ima; peljal pa nas je v lastno sobo, postregel z dobro pijačo in kavo. Potem nam je sam odprl in pokazal cerkev ter vse dragocenosti, ki so najlepša dela. Altarna miza, do štiri metre dolga, in tabernakelj, ki je čez 10 tisoč stal, je dar našega cesarja Franca Josipa, kar je podaril nekako pred 8. leti. Nek Prus mi je rekel: „Hören Sie — darauf können Sie aber schon stolz sein.“ (Čujte — na to smete pa že ponosni biti.) Smo tudi.

ni nihče ustavljal in mu ni nihče ugovarjal. Avstrijska deputacija si je prizadevala zabraniti tiste finančne posledice, ki bi utegnili nastati, če se precipuum opusti. Precipuum smatrali smo vsi pri kvotnih razpravah za edino trdno točko, če tudi ostanek poleg nje ni nič kaj stalen in vsled tega tudi končni rezultat jako dvomljive vrednosti. Če tudi v državnopravnem oziru nekaj besedi spregovorim, zgodi se to največ z ozirom na to državno-pravno vprašanje, ki je s tem v najtesnejši zvezi kakor tudi z mojo ožjo domovino. Vprašanje namreč zadeva povrat vteľovanja Marindola in Žumberka. Priznati moram z zadovoljnostjo, da se Ogri vprašanju, ki je bilo v tem smislu sproženo v skupni seji deputacij in ki bi se ugodno rešilo v smislu, kakor si to moja domovina želi, niso prav nič upirali. Pač pa se je govorilo, da ste obe vladi vzrok, če se stvar še ni ugodno rešila. Gmotno moram pa besede gospoda predgovornika še nekoliko popolniti.

Ni morda efektivna vrednost, ki jo imata Žumberk in Marindol, zaradi ktere bi se trgali, temveč njuna naravna lega sili sama po sebi na to, da se te dve občini zopet s Kranjsko zvezete, s katero ste v zvezi po osebnem interesu. Žumberčani težé že sami po sebi proti malemu belokranjskemu središču — Metliki, ker jim je na Hrvaško predaleč hoditi do prvega bližnjega sredotočja. Promet njihov sili toraj ves na Kranjsko in tudi druge osobne zadeve vežejo jih zdatno več s Kranjci nego s Hrvati.

Še bolj kakor Žumberčani navezani so na Kranjsko Marindolci po naravnem potu. Marindol je namreč prav prava enklava tostran Kolpe, toraj s Kranjsko naravnost v zvezi, od Hrvaške pa po Kolpi ločena. Naravne potrebe prebivalstva so toraj, ki to zahtevo v prvi vrsti opravičujejo in se je v dosedanjih razpravah tudi s pravne strani že dokazala. Ogri posebno gledé Marindola čisto nič več ne ugovarjajo. Gledé Žumberka jeli so v najnovejšem času trditi, da je nekje še drug Žumberk na svetu in so ga jeli iskati. Nadjam se, da naša vlada, kakor hitro bodo pogodbine razprave pri kraju, ne bo zamudila te stvari v red spraviti, ki je v najožji zvezi s precipuom in kvotnim vprašanjem. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. maja.

Notranje dežele.

Iz nemškega kluba v državnem zboru je izstopilo 16 poslancev. Novi klub se imenuje „nemško-narodna zveza“. Tako je sestavljena levica iz štirih klubov. Načelnik novemu klubu je dr. Steinwender, njegov namestnik dr. Bareuther, zapisnikar dr. Fuss. Na levici pa sedé tudi demokrati, ki niso pristopili nobenemu klubu.

Neodvisna hrvaška stranka in stranka prava sklenili ste zvezo, da se bode podpirali pri volitvah. Za nove mandate sklenili ste pogodbe. Od stranke prava vodijo dogovore z neodvisno stranko Barčie, Folnegović in Tuškan. Središče in nova srbska stranka nista še pristopila zvezi.

Vsi listi se pečajo z odgovorom ogerskega ministra Tisze na interpelacijo poslanca Irany-ja gledé Bosne in Hercegovine. Poluradna „Presse“ piše: Če sklepamo iz preteklosti na bodočnost, ni treba dokazovati, da se Avstrija in Rusija ne bote odpovedali vzhodni politiki. Ruska politika teží proti jugu in se bo skoraj gotovo ustavila ob Bosporu. Na Dunaji pa se drže načela, da se naj balkanski narodi samostalno razvijajo. Razvoj rumunskih, srbskih in bolgarskih zadev pa kaže, da mora Rusija na jugu postopati vzajemno z Avstrijo. Ta politika morda marsikomu ni všeč, a to zahtevajo koristi balkanskih narodov.

Ogerski državni zbor konča jutri svoje delovanje. Na Helfy-jevo interpelacijo gledé francoske razstave je odgovoril Tisza, da se država ne bo vdeležila razstave. Minister vnanih zadev je to že naznanil francoski vladi. Posamezni se morejo vdeležiti razstave, vlada jih bo podpirala.

Iz Temišvara se poroča o povodnji: Vsled vednega deževja je reka Temiš poplavlila več tisoč oralo polja. V mnogih vaséh so se porušile hiše. Železnična postaja v Saaghu je deloma pod vodo. Med Paraczom in Ozebo je voda narasla kakor morje.

Vnanje države.

V zadnjem konzistoriji so sv. oče imenovali nove kardinale, nadškofe in škofe. — „Temps“ poroča, da so se dogovori med Rimom in Vatikanom pretrgali, odkar je Errington odpotoval iz Rima. V Rimu se namreč nočejo vtikati v irske zadeve. V Rimu je prišel angleški duhovnik, da pregovori sv. očeta, naj bi posredovali med Irci in Angleži.

Nemški in **ruski** listi so v zadnjem času mnogo odkrili svetu, kako so državniki odločevali srečo in nesrečo evropskim narodom. Pridružil se jim je še **francoski** list „Figaro“. V tem časniku skuša dokazati nekdanji francoski veleposlanik v Peterburgu, general Leflô, da je l. 1875. hotel vnovič Bismark napasti Francijo. Rusi so mu to zabranili, ker bi se bili potegnili za Francoze. Ruski listi so bili že pred leti razširili glas, da se je Nemčija pripravljala na boj, nemški listi pa so odločno tajili. Ker Rusija l. 1875. ni dovolila, da Bismark napade Francoze, zato je na Berolinskem kongresu delal proti Rusiji. Sedaj Bismark skoraj gotovo namerava nekaj enacega, kakor l. 1875.

Nemški listi pišejo, da pojde ruski veleposlanik v Berolinu na odpust in da se morda več ne vrne. — Prestolonaslednik je bil obolel, obrnilo se mu je na bolje. — Nemška vlada vedno ostreje postopa v Alzaciji in Loreni. Izdala je novo občinsko postavo, po kateri bodo župani plačevani od države. S tem si hoče nemška vlada pridobiti pokorne župane. Kakor namreč znano, volili so prebivalci v novi nemški deželi povsod proti vladi.

Francoska ministerska kriza ni še končana. Grévy je vspregel Floqueta in Rouviera ter njima naročil, naj pregovorita Freycineta, da prevzame sestavo ministerstva. Časniki upajo, da Freycinet končno prevzame vladno. Boulanger se je neki izjavil, da izstopi iz vojaške službe, ako ne pride v novo ministerstvo. Mnogi listi in mestni zastopi odločno tirjajo, da mora Boulanger ostati v ministerstvu. V „Intransigeant-u“ je neka skupina Pariške armade objavila oklice: Vsa armada zahteva, da Boulanger ostane. Ako Boulanger ne ostane vojni minister, nesrečna bo Francija. Armada ljubi in spoštuje generala. — Narod je do sedaj še miren in pričakuje, kako se razvije ministerska kriza. — Ruski listi se mnogo pečejo z francoskimi razmerami. „Novosti“ pišejo, da Francija peša vsled tega, ker se ministerstva vedno menjujejo. Francoski poslanci naj pomislijo, da nobeno ministerstvo ne more zboljšati financ v kratkih mesecih. „Novoje Vremja“ trdi, da manjšina monarhistov more nadaljevati boj proti republikanski večini. Pristavi tudi, da bi bilo sedaj najprimerneje ministerstvo: Freycinet, Floquet in Boulanger. „Pet. Vjedomosti“ pišejo, da v Berolinu rujejo proti Boulangeru. — Freycinet se ne bo dolgo obdržal, če prevzame ministerstvo, ker ne zna varovati denarja, marveč le gradi nove železnice. Ferry je sedaj nemogoč, ker se nikakor noče sprijazniti z Boulangerom. Ako pa Grévy razpusti zbornico, zmagali bi skoraj gotovo v mnogih novih volilnih okrajih radikali in monarhisti. Tega pa se bojé druge republikanske stranke.

V **Belgiji** se vedno širijo delavski nemiri. V Bruslju se je pridruživlo okoli 700 delavcev pred stanovanje ministrov, kjer so razbijali in kričali. Celó pred kraljevo palačo so prišli in peli revolucionarne pesni. Policija je zaprla mnogo razsajalcev. V Seraingu in okolici ustavili so delavci delo in se zbirali v četah. Policija jih je razpodila. Vseh delavcev, ki so ustavili delo, je nad 13.000. — Vlada se mnogo trudi, da pomiri delavce, in razposilja na vse strani vojake. Mogoče, da se ji posreči, kakor lansko leto meseca marca. Če tega hitro ne stori, poslali bote Nemčija in Francija na mejo vojake, da se nemiri ne razširijo na francoska in nemška tla. Lahko je potem mogoče, da francoski ali nemški vojaki prestopijo mejo in pričeli bi se novi prepiri med Francijo in Nemčijo.

V **Benetkah** so neznane osebe poškodovale novi spomenik Viktorju Emanuelu.

Kakor smo že naznanili, razposlala je **Turčija** okrožnico evropskim državam gledé bolgarskega vprašanja. S prva razloži zgodovinske dogodke v Bolgariji in priporoči svojim zastopnikom pri vnanjih državah, naj pojasnijo vladam položaj v Bolgariji. Treba je, da se države vendar enkrat dogovoré, kako se naj vredé bolgarske razmere. Najbolje je, tako svetuje Turčija, da države Bolgarom nasvetujejo dva ali tri kandidate, izmed katerih naj si enega izberó.

Načelnik **irski** narodni zvezi v Ameriki, Fitzgerald, pisal je Gladstone-ju in se mu zahvalil, da se poteguje za irski narod. Ako pride Gladstone v Ameriko, vsprejelo in pozdravilo ga bo navdušeno 15 milijonov ameriških Ircev. — Liberalni angleški unionisti, ki so do sedaj podpirali Salisburyjevo vladu, uprli so se vladi gledé irske kazenske postave. Gladstone in njegovi prijatelji pridobili so za-se večino angleškega prebivalstva. Leta 1880 se je sestavil klub 80 liberalnih poslancev. Ti so imeli nedavno sejo in se posvetovali o irskem vprašanju. Večina je sklenila, da mora pobijati vladno politiko proti Ircem.

Nek ruski list piše o sejah **afganske** mŕjane komisije: Do sedaj je bilo pet sej. Pri prvih dveh sejah prišlo je na vrsto pravo mejno vprašanje. Angleški zastopniki so mnogo prijenjali, vprašanje je skoraj rešeno, le angleška in ruska vlada niste še potrdili sklepov komisije. Ko angleški zastopniki dobé iz Londona potrebne navode, pričnó se zopet posvetoovanja. Meja se bo določila v juniji ali juliji. — Iz Kabula se poroča, da je ruski vojni kor zasedel sotesko Tahta-Korum. To je edina pot iz Turkestana v Vahan. Vojaki so pričeli graditi lesene kolibe za živež in municijo. Ta soteska je velike strateške važnosti. Od leta 1867. je bila nevtrarno ozemlje; ne Rusi, ne Afganci niso stražili soteske. Ta kos dežele pa se je po l. 1867. ločil od Afga-

nistana in je bil neodvisen kanat. Afganci sedaj niso zadovoljni, da Rusi zasedejo sotesko, branili se bodo najbrž z orožjem.

Iz **Tonkina** dobajajo žalostne vesti. Francoska posadka je štela 12.000 mož. Od teh je zbolelo in umrlo za koleró okoli 2000, med njimi več višjih častnikov. General Munier je razdelil armado na 196 postaj, da se ubrani koleri. V Tonkinu nimajo Francozi ne sreče, ne dobička.

Izvirni dopisi.

Iz **Strug**, 18. maja. Nesrečni „šnops“ napravil je 16. t. m. tudi v Strugah strašno nesrečo. Resnično, ta brozga, ki ima toliko imen, kakor pošast v našem in drugih jezicah, ima tudi nekaj peklenskega v sebi. To mi je pred leti potrdil mož, ki se ga je bil nekolikokrat sam nasekal. Djal je, da se mu vzbudi v sreč kar misel hudičeva, za boj in tepež in klanje; da bi kar za nož prijel. Pri tej Stružanski nesreči se kažejo tudi rožički. Ta dan je bil namreč prvi prošnji križevi obhod. Verni kristijan je prosil z združeno molitvijo blagoslova iz nebes.

Kdor pozna verno naše ljudstvo, ki s potnim obrazom obdelujejo zemljo, izroča jej v skrbeh komaj prihranjeno, ali za obresti izposojeno, ali celó drago in težko kupljeno seme: temu bo prav razumljiva resnična pobožnost našega ljudstva, ktero očitno kaže prošnji teden. Postavljanje kozolca prvi prošnji dan se takoj ni kar nič vjemalo z vernim čutom družih pobožnih duš, ki so šle s procesijo.

16. t. m. stavilo je namreč osem ljudi kozolec. Tesarji so pili, kakor je že razvada, likof. In kakor je že novejša, po tudi grja razvada, pili so šnops.

Ta brluzga storila je brlave tesarje in stavce. Tudi tesarski mojster je bil baje precej brlav, ker ni videl natančno z motnim očesom vodoravno in navpično stavljenega ločiti od nagnjenega. Zapovedal je odvzeti podpore, čeravno so mojstra drugi na nagnjeno stavbo opozarjali. Mojster gré spodbijati eden steber in veli odvzeti podpore. Kar se kozolec nagné. Eden na odru stoječih tesarjev to čuti, se vleže plahoma na neko desko. Deska odleti s tesarjem precej daleč znad kozolca, k sreči ne na trdo, in to ga je rešilo, pravi on. Drugi tesar, uvidevši nesrečo, skoči sam s kozolca, pa kaj nesrečno. Z glavo je butil ob kamen, hudo se rnil, huje pa še pretresel. Zdaj se zvija v groznih bolečinah. Zdravnik je dejal, da se je v njem kaj vtrgalo. Zopet drugi so si polomili ali roko, ali nogo, ali ohoje. Enega je pritisnil steber na glavo, da je hipoma izdihnil svojo dušo.

Tako mi je pripovedoval nek zanesljiv mož iz sosednje Zvirške vasi. Pristavil pa je tudi: „Mar naj bi bili šli k procesiji, kakor se spodobi pravemu kristijanu, in prosili Boga za blagoslov, ne pa šnopsali, pa bi se jim ne bilo kaj tacega prigodilo“. Jaz mu pritrdim in pristavim: In ne dušili svoje vesti z zbrojeno brlavko, motili in pohujševali družih vestnih, pobožnih sosedov. Grehu in predrznosti bŕje kazen za petami. Šnops ne daje moči, jih jemlje. Šnops ne razveseljuje srca, ampak draži ga. Šnops ne poje pobožnih zdravic, ampak klafarske ter preklinja in kolje dušo in telo. Šnopsa nikar!

Iz **Laškega okraja**, 24. maja. (Občinske volitve.) Pretečeni petek je bil za narodno-konservativno stranko naše velikanske občine sv. Krištofa pri Laškem vesel dan, kajti ta dan je po triletnem pretrganju prišla zopet v narodne roke. Tako lepe in gladke volitve še nismo doživeli. Kmetje so bili izvrstno disciplinirani, niso kar v trumah na volišče prihajali. Nasprotna stranka pod vodstvom g. nadučitelja Šeligota, ki bi bil rad župan postal, je strahovito propadla. Njen vojvoda nadučitelj sam je komaj 7 do 8 glasov vjel, akoravno se je že od zime sem trudil in vse žile napenjal za vspešen izid volitve. Slišalo se je, da je kmete sklicoval in tako rekoč volilne shode obhajal; samo tega še ne vemo, ali je od politične oblasti imel dovoljenje ali ne. Zadnje dni je celó sam od hiše do hiše hodil, in, kakor se govori, tudi po šolskih otrocih listke s svojimi kandidati na dom pošiljal. Ali ves trud, vse stopinje gospoda so bile zastonj. Prav naivno je med volitvijo gospoda komisarja, ki se je popolno objektivno obnašal, vprašal, so li veljavni tisti listki, ktere je organist Šentjedertski sem ter tje kakšnemu kmetu dal? O sancta simplicitas! Revež je menda v svoji ponižnosti mislil, da le tisti listki, ktere je

njegova roka pisala in delila, smejo milost in veljavnost pred g. komisarjem zadobiti. Gotovo si zjutraj ni mislil, da se bo dan tako končal. Tudi mi se nismo nadjali tako sijajne zmage; posebno v prvem razredu se nam je še nekoliko nevarno zdelo, pa ravno tam so bili naši kandidatje enoglasno voljeni. V tretjem razredu so dobili nasprotniki 3 do 7 glasov, naši 58 do 68, v drugem še večji vspeh. Slava vrlim volilem!

Domače novice.

(Lepo cerkveno slovesnost) imelo je zadnjo nedeljo in pa včeraj Marijanišče, ko je obhajalo praznik svoje patrone Matere Božje Pomočnice kristjanov. V nedeljo ob 9. uri dopoldne imel je g. p. Jožef Bizavičar spodbudljiv govor, nato pa je daroval mil. g. prošt dr. Jarc slovesno sv. mašo. Petje, ki je bilo kaj pravilno, povzdigovala so nove orglje, na kterih je mojstersko igral g. učitelj Majer. Popoldne bile so slovesne Šmarnice s pétimi litanijami.

Zlasti pa je bila hiša razveseljena, ko so prišli v torek, t. j. na praznik sam, ob 8. uri premil. gosp. knezoškof v slovesno ozaljšano kapelo, ter ondi opravili sv. daritev. Pri tej priliki čuli so tudi krasne nove orglje, ki so se glasile v mnogoterem spreminjevanji bodisi samostojno, bodisi spremljevale petje. Igral je s znano mojstersko spretnostjo g. p. Angelik Hribar. Po sv. maši razkazal je vikšemu pastirju gosp. Fr. Goršič sam, orgljarski mojster, svoje najnovejše delo. Zanimali so se živo za vse posameznosti, ogledali si mehanizem, kolikor se je dalo ogledati, poskušali tudi sami orglje in izrazili se v njih prav pohvalno. Zato so tudi častitali mojstru, da je z malimi pomočki mogel izvršiti pravi umotvor. — Ogledali so viši pastir tudi domačo šolo, ter kazali svoje veselje nad iznenadjenimi otroci. Ni pač mogla hiša doživeti lepšega veselja na praznik svoje patrone in Božje Matere, kakor da je mogla sprejeti svojega milega višega pastirja. — Vsem dobrotnikom, ki so v nedeljo za kapelo prinesli svoje darove, vsem onim, ki so povzdigovali slovesnost, naj Bog po priprošnji Pomočnice kristjanov stotero poplača dobrote!

(Občni zbor kmetijske družbe) bo jutri dopoldne ob 9. uri; popoldne bo 3. uri pa bo prodaja plemenske živine na Dunajski cesti na dvorišči gostilne „pri bavarskem dvoru“. — Občni zbor oddelka za konjerejo iste družbe vršil se bo v petek, 27. t. m. ob 9. uri dopoldne. Oboje zborovanje bo se vršilo v dvorani mestne hiše.

(Društvo „ljudska kuhinja“) ima svoj občni zbor v petek dne 27. maja zvečer ob 6. uri v dvorani starega strelišča.

(Jako olikano!) Ko so včeraj na pošti oddali „Duh. Pastirja“, rekel je nek uradnik: „Jetzt werden die Pf. . . . satt.“

(Errata corrigé.) V predzadnji številki našega lista vrinila se je pomota, da je namreč za jetiko umrlo 107.70 odstotkov Ljubljanskih prebivalcev. Čitatelj blagovoli naj brati: Umrlo je za jetiko v okroglem številu 107.70 ljudi na 10.000 prebivalcev.

(Narodnemu domu na korist) priredi danes zvečer ob 8. uri v redutni dvorai g. Marelli posebno čarovniško predstavo. Sodeluje gospica Lina Bosco.

(Računski sklep podpornega zaklada) Ljubljanske prostovoljne požarne brambe za dŕbo od 1. maja 1886 do 30. aprila 1887. Prejemki: Društveno premoženje pričetkom računskega leta 3678 gld. 34 kr. Obresti od v hranilnici naloženega kapitala 84 gld. 73 kr. Doneski drušventkov 4 gld. 80 kr. Darovi 5 gld. Dohodek božičnice 200 gld. 20proc. delež prihodkov požarno-brambovske blagajnice 771 gld. Povrnjeno posojilo iz požarno-brambovske blagajnice 400 gld. Skupaj 5143 gld. 87 kr. — Izdatki: Posojilo blagajnici požarne brambe 400 gld. Bolniška podpora 28 udom 392 gld. 50 kr. Pogrebščina 3 umrlim udom 133 gld. 58 kr. Nagrada društvenemu zdravniku 50 gld. Skupaj 976 gld. 8 kr. — Blagajniški saldo 4167 gld. 79 kr. Skupaj 5143 gld. 87 kr. — Izkaz premoženja: Ostala izterjatev pri likvidujoči eskomptni družbi 300 gld. 47 kr. V hranilnici naloženo 3810 gld. Ostalo v blagajnici v gotovini 57 gld. 32 kr. Skupaj 4167 gld. 79 kr.

(V Postojno) pride na binkoštni ponedeljek poseben vlak. Isti dan se odpelje iz Ljubljane zabavni vlak ob 9. uri 35 minut.

(Odbor vinarskega društva) je imel sejo 9. t. m. v Tomaji. Predsednik je naznanil, da je poljedelsko ministerstvo podelilo društvu 4500 gl. podpore. O. kr. namestniški svetovalec g. Conrad je obljubil predsedniku, da more društvo pričakovati še nadaljne podpore, ako bo delovalo koristno.

(Vstrelil se je) dne 20. t. m. v Beljaku c. kr. poštni oficijal Fabricius v blaznosti. Osem mesecev bolehal je na možganih.

(Parobrodna vožnja) po Verbskem jezeru pri Celovci prične se binkoštno soboto.

(Prvo hranilnico v Bosni) so osnovali 10. aprila nekteri bogatini. Ustanovna zaloga je določena na 50.000 gl. Ustanovniki so takoj podpisali 13.000 gl., meščani so obljubili 12.000 gl. Treba je pokriti še polovico zaloge, kar bodo gotovo dobili v drugih bosniških mestih.

Razne reči.

— Dobra letina. Davkarski nadzornik: „No ljubi kmetiči, pri vas je dobra letina; vse dobro raste.“ — „Kaj pa da,“ se odreže kmetič, „vse dobro raste, vse; davki pa najbolj.“

— Nedolžen. „Se li ne sramujete! Tako mlad in čvrst, pa prosjačite! Delajte pridno!“ — „Se nimam nič dela; sploh pa tudi ne smem več svojega dela opraljšati; izpustili so me še le z Grada.“ — „Kaj ste pa učinili, da ste bili zaprti?“ — „Nič hudega, malo denarja sem naredil.“

— Pri izpitu. Učitelj: „Dragi učenci, ali poznate ono hišo, ktere vrata so vsakemu na stečaj odprta, bogatincem in revežu, možu in ženi, starčku in mladenču, hišo, iz ktere gré vsakdo potolažen in vesel, pozabivši vse težave tega sveta?“ Učenec: „Da, da! poznamo jo! to je gostilnica!“

— Nasledek telesne skrbi. Učitelj: „Kaj se zgodi s človekom, kteri skrbi vedno le za svoj telesni blagor, a ne za blagor duše?“ Učenec (malo pomisli): „Odebeli se!“

— Spoznanje samega sebe. Na Nemškem so dobivali v prejšnjih letih kmetovalci vsako leto nekaj živinske soli, kakor je kdo imel živine. Zato so morali vselej o novem letu v zapisniku naštet vso svojo živino. Neki kmet, kteri je mislil samega sebe jako učenega, podpisal se je: „Verban Zvitež, ravno tista živina letos, kakor lani.“

— Dobro je povedal. Gospa pride k sodniku in mu toži, da jo je mož strašno ozmirjal. „To mene nič ne briga“, odgovori sodnik. „Ali moj mož je tudi jako nespodobno o sodnji govoril in Vas zval krivičnega.“ — „To pa Vas nič ne briga“, odreže se urno mož postav.

— Stava. Brozgar, posestnik gostilne „pri vinski titi“ je bil jako vesel mož in vedno dovtipen. Nekega večera mu pravijo gosti: „Gospod Brozgar, Vi ste vedno židane volje, povejte nam ktero, da bo večer preje minul.“ — „Dobro, stavimo.“ — „Izvrstna misel, ali kaj naj stavimo?“ — Brozgar: „Čujte jaz vzamem iz mojega mošnjička ves denar, le eno desetico pustim notri. Tako. Zdaj pa stavim deset litrov vina, da imam jaz v mojem mošnjičku več denarjev, kakor vi vsi skupaj.“ — „To je bedarija“, oglasi se gost, „jaz sam sem vzel 3 gold. seboj; tū jih imam.“ — „Jaz pa še vedno trdim, da imam v mojem mošnjičku več denarja, kakor vi vsi.“ — „Gospod Brozgar bi nas rad nastrigel, a nas ne bo, le stavimo. Jože deset litrov najboljšega na mizo, plačal bo g. Brozgar, ki bo zgubil stavo.“ — „To je pravda“, oglasi se g. Brozgar, „le izpimo ga“. In res so ga izpili. Ko je bilo čas plačati, nasmehe se ostir in pravi: „Tako-le gospōda, zdaj le plačajte. Jaz imam v mojem mošnjičku eno desetico, vi pa nimate v mojem mošnjičku nič.“

Telegrami.

Peterburg, 25. maja. Po ukazu, ktereга je dobil senat, ne smejo tujci v mejnih okrajih Rusije zunaj pristanišč imeti nepremakljivih posestev; na Poljskem ne smejo biti kot oskrbniki, temveč le kot zakupniki.

Berolin, 25. maja. Veliki vojvoda Toskanski je tū sem došel.

Pariz, 25. maja. Bardoux, Ferry in Mackau, voditelj desnice naznanili so Grevy-ju, da je Floquetovo ministerstvo s slališča vnanjih razmer neprilicno. Ugovarjali so v imenu svojih somišljenikov.

Tuji.

23. maja.

Pri **Matiču**: Gospē Klevata, Trane in Grasmuk s hčerjo, zasebnice, z Dunaja. — Adela Stigelmajer, retoušerka, z Dunaja. — Zerkowitz, Reinhold, Rvoboda, Opeles in Kittel, trgovci, z Dunaja. — Ema Scholl, zasebnica, iz Grada.

Pri **Stonu**: Jožef Bräutigam, trgovec, iz Nemčije. — Schaupt, Weiss, Wedl, Schüller in Heumaier, trgovci, z Dunaja. — G. Kreidel, trgovec, iz Inomosta. — Spitzer, trgovec, iz Budejevic. — Frane Köhler, trgovec, iz Gorenje Štajarskega. — Josef Gassner, zasebnik s soprogo, iz Ogerskega. — Janez Ortner, kupčevalec, iz Grada. — J. Ratz, kupčevalec, iz Celove. — Marija Löwen, zasebnica, iz Celja. — Ig. Čerov, cestni preglednik, iz Cola. — Rühl in Pekar, posestnika, iz Hrastnika. — K. Marcovich, poročnik, iz Banjaluke. — Janez Šega, kaplan, iz Kostanjevice. — And. Pogorelec, župnik, iz Kolovrata. — Persich, Čambou, Spiropulo, Gutmann in Grünwald, zasebniki, iz Trsta. — Matilda Cupowitz, zasebnica, iz Reke. — Ana Rovin, zasebnica s hčerjo, iz Zminja. — Janez Libera, posestnik, iz Sežane. — J. Junc, posestnik, iz Postojne.

Pri **Južnem kolodvoru**: Lorene Kottur, nadporočnik, iz Požuna. — Marija Oeng, zasebnica, iz Ptuja. — Marija Komašnik, zasebnica, iz Maribora. — Jožef Janko, urar, iz Kamnika. — Alojzija Riebler, zasebnica, iz Bleda. — Janez Matač, posestnik, iz Kamnegorice. — Matija Mahnič, posestnik, z družino, iz Logateca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	737.67	+ 5.0	sl. szap.	oblačno	
24. 2. u. pop.	738.15	+ 8.6	sl. vzh.		11.30
9. u. zveč.	738.14	+ 6.8	sl. zap.	dež	dež

Skoraj cel dan dež. Srednja temperatura 6-8° C., za 8-7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

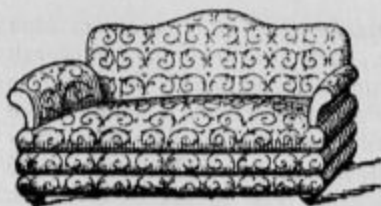
25. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 15 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 30 „
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	112 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 90 „
Akcije avstr.-ogerske banke	8.2 „ — „
Kreditne akcije	281 „ 40 „
London	127 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 09 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 98 „
Nemške marke	62 „ 37 1/2 „

Tržne cene

dne 25. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 31	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	5 20	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	4 22	Jajce, jedno „	— 2
Oves, „	3 09	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	4 55	Telečje „	— 54
Koruz., „	5 20	Svinjsko „	— 58
Krompir, „	2 50	Koštrunovo „	— 36
Leča, „	11 —	Pišanec „	— 55
Grah, „	12 —	Golob „	— 20
Fižol, „	10 —	Seno, 100 kgr. „	2 76
Maslo, kgr.	1 05	Slama, „	2 67
Mast, „	— 64	Drva trda, 4 □ mtr.	6 20
Špeh svež, „	— 60	„ mehka, „	4 10

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsaki sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavl sem svojim divanom za malo časa nizko ceno!

25 gl.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujejo jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, uzorec blaga franko. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za kterih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge itd., izdelujejo se po cenl, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem na občno zadovoljnost. (16)

Ceniki s podobami na zahtevanje zastoj in franko.

ŽELODČEVA ESENCA

lekarnja Piccoli-ja v Ljubljani.

koje izvrstnost potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili; ozdravlja želodčeve in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vrančne in jetrne obolesti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo. želodečno in prehajalno mrzlico in je najboljšo sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (1)

Ravnokar je izšlo

sedmo delo Ig. Hladnika,

ki obsega: Graduale in Offertorij za praznik presv. Rešnjega telesa, štiri Hymne za procesijo tega praznika in štiri Tantum ergo.

Delo je pisano za mešani zbor in stane 80 kr. ter se dobiva v

(2) Katoliški Bukvarni.

Službe išče izurjen

organist in cerkvenik,

kteri je že več let opravljal tako službo. Zmožen je zraven te službe opravljati tudi službo občinskega tajnika.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „S. Z. v Škofljiči, pošta Šmarje na Kranjskem“, poste rest. (3)

KATOLIŠKA TISKARNA

V LJUBLJANI

Knjig, brošuric, prošpektov, časopisov, vabil, vozni listov, mrtvaških listov, obiskovalnic.

Dekretov, plakatov, vstopnic, sporedov, letnih poročil, in družnih tiskovin v raznih barvah.

Diplom, cenikov, imenikov, računov, koverc s firmo, pobotnic, tabel za urade, pravil.

VALVAZORJEV TRG

priporoča se prečistiti p. n. občinstvu za vsako-

VALVAZORJEV TRG

duhovščini, pisateljem in vrstno izvrševanje tiska

Spovednih, birmiskih in izpraševanjskih listkov, molitvenih knjig, litani, župnijskih obrazcev.